

Foaie religioasă de învățătură, cateheză și informare, pentru zidirea su-
fletească a credincioșilor

Pentru o viață frumoasă, arzând în flacăra credinței și a iubirii

SFÂNTUL PROROC ILIE

APARE GRATUIT DUMINICA NR. 2 / 23 IANUARIE ANUL IV, 2022

DUMINICA A XXXI-A DUPĂ RUSALII

**În rugăciune, mai ales în
Liturghie, îl poți vedea pe
Dumnezeu**

Arhimandrit Dumitru Cobzaru

Gândul meu duhovnicesc este legat de Evanghelia care s-a citit la Sfânta și dumnezeiasca Liturghie și același gând duhovnicesc mă duce, concret, în sensul că foarte aproape de noi, la un om pe care l-am cunoscut aproape cu toții: părintele Teofil Părăianu, de la Mănăstirea Sâmbăta, duhovnicul cel orb, care, cu timp și fără timp, L-a propovăduit pe Dumnezeu, pe Care L-a văzut nu cu ochii trupului, ci cu ochii minții, și L-a simțit cu inima lui. Chiar el mărturisea că, dincolo, în împărăția lui Dumnezeu, nu-i neapărat obligatoriu ca Dumnezeu să-i deschidă și ochii trupului. Ii era suficient să-L cunoască pe Dumnezeu cu ochii minții și să-L simtă cu inima!

În Evanghelia de astăzi, este vorba tot despre un orb, care a recunoscut în Iisus Hristos pe Fiul lui David, adică pe Fiul lui Dumnezeu, dar care, contrar voinței părintelui Teofil Părăianu, și-a dorit să vadă, să-L și vadă pe Dumnezeu cu ochii trupului. Este foarte frumos dialogul și așa vrea să-l rețineți și chiar să vi-l însușiți. Adesea, să vă puneți în fața lui Dumnezeu și să stați de vorbă cu El, așa cum a stat orbul din Evanghelia de astăzi. După ce i-a strigat, în repetate rânduri, „Iisuse, Fiul lui David, miluiește-mă!”, după ce a fost oprit de unii ca să nu mai strige, orbul ajunge, totuși, în fața Domnului Hristos și este întrebat: „Ce voiești să-ți fac?” Și el îi răspunde: „Să vad, să Te vad”. Și Iisus Hristos îi spune, foarte simplu: „Vezi! Credința ta te-a mântuit!” În rugăciunea noastră personală și chiar comună, de cele mai multe ori, îi cerem lui Dumnezeu meschinării, lucruri foarte, foarte comune, nicidecum nu-I cerem lui Dumnezeu să-L vedem, așa cum este El cu adevărat. Chiar dacă Sfânta Liturghie are foarte multe momente în care noi îi cerem lui Dumnezeu să-I cunoaștem împărăția, să-I cunoaștem voia și încercăm să-L vedem, cu ochii minții, de la naștere până la răstignire, înviere și înălțarea la cer - ceea ce este, în fapt, Sfânta Liturghie, adică memorarea acestor evenimente -, totuși noi rămânem în limitele noastre, gândindu-ne la noi înșine, la familia din care ne tragem și la problemele noastre zilnice, deși Sfânta Liturghie ne avertizează ca, la un moment dat, toată grija cea lumească de la noi să o lepădăm.

Așadar, ori de câte ori slujiți, împreună cu preotul dumneavoastră duhovnicesc, Sfânta și dumnezeiasca Liturghie, să vă gândiți că vă întâlniți cu Domnul Hristos și vă întreabă: Ce voiți să vă fac? Să nu-I mai răspundeți cu lucruri de nimic, să nu mai răspundeți cu problemele zilnice, cu problemele de familie, cu problemele de sănătate, cu atâtea și atâtea probleme pe care le are orșicare om din această lume, ci să-I răspundeți ca și orbul din Evanghelia de astăzi: „Doamne, vreau să Te vad!” Atunci, El ne va răspunde foarte simplu și direct și ne va da această bucurie: „Vezi!” Dar va continua cu condiția care ne va face să-L vedem pe Dumnezeu cu adevărat: „Credința ta te-a mântuit!” Credința este o stare pe care trebuie să o încercăm în toată viața noastră, iar mântuirea este rezultatul credinței noastre și are și ea dinamica ei, adică mântuirea se lucrează. Pă-

nă când o dobândim de la Dumnezeu, noi trebuie să ne lucrăm mântuirea noastră.

Așadar, când veniți la biserică sau când vă rugați în taina cămăruței dumneavoastră, să-I cereți lui Dumnezeu să-L vedeți, iar El vi se va arăta cu toată splendoarea Lui, care nu se aseamănă neapărat cu strălucirea veșmintelor preoțești, ci mai degrabă cu cuminența veșmintelor dumneavoastră populare, pentru că El ne-a demonstrat, atunci când a venit în lume - am auzit, nu de multă vreme, la evenimentul Nașterii Domnului -, că se regăsește în cel blând, în cel smerit, în cel sărac și a ales calea sărăciei, a blândeții și a smereniei mai mult decât oricare dintre noi. Noi, nu cred că ne-am născut niciunul într-o iesele sărăcăcioasă și nu cred că ne-am încălzit de la suflarea animalelor. Or, Domnul nostru Iisus Hristos, împăratul cerului și al pământului, S-a născut într-o iesele sărăcăcioasă și a fost încălzit nu de oameni, ci de animale, care au răspuns mai mult decât oamenii la apelul Maicii Domnului și al Dreptului Iosif, de a-i primi în casele lor, pentru ca Maica Domnului să nască pe Unul-Născut Fiul lui Dumnezeu. (<https://www.crestinortodox.ro/sarbatori/duminica-31-dupa-rusalii/in-rugaciunile-liturgie-il-poti-vedea-dumnezeu-155948.html>).

24 IANUARIE 1859
UNIREA PRINCIPATELOR ROMÂNE
MICA UNIRE
TRĂIASCĂ UNIREA

„Nu poate fi fericire
fără libertate, nu poate fi
libertate fără putere, și noi
românii nu vom putea fi
puternici până când nu ne
vom uni cu toții....”
Nicolae Bălcescu

„Hai să dăm mână cu mână
Cei cu inima română,
Să-nvârtim hora frăției
Pe pământul României!”,
Vasile Alecsandri

LA MULȚI ANI
ROMÂNIA
WWW.FACEBOOK.COM/UNICA.ME.LU

În fiecare duminică și sărbătoare, de la ora 8:00, Utrenia, Acatist, Sfânta Liturghie și Parastas (după caz).

Historia

1859 - 163 de ani - 2022

Hora Unirii este unul dintre simbolurile sărbătorii naționale prin care românii celebrează în fiecare 24 ianuarie Ziua Unirii Principatelor Române din 1859, prin dubla alegere a lui Alexandru Ioan Cuza, în Moldova și Muntenia. Celebra compoziție: „Hai să dăm mână cu mână/ Cei cu inima română!” are un autor pe măsură - o personalitate istorică a poporului român, poetul Vasile Alecsandri. Scriitor de mare sensibilitate, folclorist, om politic, ministru și diplomat, membru fondator al Academiei Române, creator al teatrului românesc și al literaturii dramatice în România, patriot și personalitate marcantă a românilor, Vasile Alecsandri a scris aceasta poezie cu câțiva ani înainte de dubla alegere a colonelului Alexandru Ioan Cuza, drept domn al ambelor pricipitate.

Muzica a fost compusă de Alexandru Flechtenmacher, iar alăturarea lor a creat un adevărat imn național care e cântat și dansat la sărbătoarea națională de Ziua Unirii, în fiecare 24 ianuarie, ce marchează dubla alegere ca domnitor a lui Alexandru Ioan Cuza, atât în Moldova, cât și în Țara Românească.

(<https://www.history.ro/sectiune/general/articol/7-lucruri-pe-care-ar-trebui-sa-le-stii-despre-hora-unirii>).

Hora Unirii

de Vasile Alecsandri

*Hai să dăm mână cu mână
Cei cu inimă română,
Sa-nvârtim hora frăției
Pe pământul României!*

*Iarba rea din holde piară!
Piară dușmănia-n țară!
Între noi să nu mai fie
Decât flori și omenie!*

*Măi muntene, măi vecine
Vino să te prinzi cu mine
Și la viață cu unire
Și la moarte cu-nfrățire!*

*Unde-i unul nu-i putere
La nevoi și la durere
Unde-s doi puterea crește
Și dușmanul nu sporește!*

*Amândoi suntem de-o mamă
De-o făptură și de-o seamă,
Ca doi brazi într-o tulpină
Ca doi ochi într-o lumină.*

*Amândoi avem un nume,
Amândoi o soarta-n lume.
Eu ți-s frate, tu mi-ești frate,
În noi doi un suflet bate!*

*Vin' la Milcov cu grăbire
Să-l secăm dintr-o sorbire,
Ca să treacă drumul mare
Peste-a noastre vechi hotare,*

*Și să vadă sfântul soare
Într-o zi de sărbătoare
Hora noastră cea frățească
Pe câmpia românească!*

СВЯТЫЙ ПАИСИЕ АГХИОРИТЪС
СВЯТИЕ ДУХОВНИЦЕСТИ О
ДЕСПРЕ РУГĂЦИВНЕ

CAPITOLUL 4

„Veniți să ne închinăm...”
Metaniile ajută mai mult decât toate celelalte nevoițe duhovnicești
— Gheronda, vă doare trupul?
— Nu, pentru că fac... gimnastică duhovnicească.
— Adică?
— Metanii, binecuvântate! Vezi, mirenii au gimnastică suedeză, iar monahii metaniile. Mirenii, prin gimnastică, își fac trupurile sănătoase, iar monahii, prin metanii, își

fac și sufletele și trupurile și mai sănătoase. Sărmanii mireni nu știu cât ajută metaniile, nu numai la sănătatea sufletului, ci și la cea a trupului. Fac bine la încheieturi, înlătură fragilitatea, fac să dispară burțile nefirești, împrăștie liniște și dau noblețe. Odată cu acestea, metaniile dau omului posibilitatea să urce la înălțimile duhovnicești ale virtuților, dar și pe înălțimile munților cu multă ușurință, fără să gâfâie.

Metaniile sunt absolut necesare și pentru cel tânăr, și pentru cel în vârstă; și pentru cel care are război trupesc, și pentru cel ușurat de acest război. Cel care are o constituție fizică puternică trebuie să facă mai multe metanii decât unul bolnăvicios, așa cum și o mașină puternică lucrează mai mult. Metaniile îi ajută mai ales pe tineri ca să-și supună trupul. De aceea totdeauna le spun tinerilor: „Să faceți cât de multe metanii puteți, atât pentru voi înșivă, cât și pentru cei bolnavi sau bătrâni, care nu mai pot face”.

Metaniile înseamnă rugăciune, dar în același timp sunt și asceză și ajută mai mult decât toate celelalte nevoițe duhovnicești. În afară de faptul că ne pornesc motorul nostru duhovnicesc pentru rugăciune, ele aduc și multe alte bunătăți. Prima dintre ele este că ne închinăm lui Dumnezeu și-I cerem cu smerenie mila Sa. A doua bunătate este că, prin metanii, se smerește trupul sălbatic și se face liniștit și nepătimaș. Iar a treia este că metaniile ne dăruiesc și sănătatea trupească, aducându-i astfel omului îndoita sănătate.

Prin metanii cerem iertare de la Dumnezeu și ne manifestăm recunoștința noastră

— Gheronda, pentru că îmi vine greu să fac metanii, nici nu mi-s dragi.

— Când faci metanii, să te gândești că te afli înaintea lui Dumnezeu și că te închini Lui, și astfel le vei iubi. Metaniile pentru noi înșine sau pentru semenii noștri sunt cea mai importantă rucodelie dintre toate rucodeliile. Și este o rucodelie care nu se sfârșește niciodată, numai să aibă cineva mărinimie să lucreze în pocăință. Tocmai de aceea se numesc metanii (în limba greacă metania (țixavoia) înseamnă pocăință); ne smerim și cerem iertare de la Dumnezeu, așa cum facem și atunci când îi greșim cuiva: îi facem metanie și îi spunem „iartă-mă”. Mult ajută, atunci când începem să facem metanii, să spunem cu smerenie: „Greșit-am, Doamne, iartă-mă!” (Traducere din limba greacă de ieromonah Ștefan Nuțescu Chilia „Bunavestire”, Schitu Lacu Sfântul Munte Athos Editura Evanghelistos București, 2013, Pag. 44-45 Va continua)